

[Jan Køpke Christensen]

efterhånden er lidt tvivlsom, når man læser dette forslag.

Jeg er enig i udtalelserne fra de tidligere ordførere, som spurgte om, hvorfor vi i det hele taget skal have denne lov. Når man er blevet enig de pågældende parter imellem: Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Forbundet af Offentligt Ansatte og Dansk Sygeplejeråd, om denne forstærkede indsats på sygehus- og plejeområdet, kan jeg ikke se, hvorfor vi skal have et lovforslag om det i Tinget.

Der har været mangel på personale, og den skal afhjælpes; det er Fremskridtspartiet enig i. Og vi var som sagt positive, da der kom en melding om, at man nu har fundet frem til en løsning, så der ikke opstår problemer fremover, som det også er påpeget i forslaget. Jeg vil sige til regeringen, at med det kaos og den turbulens, vi har set i den senere tid netop på sygeplejeområdet, mener vi, det er det helt rigtige, hvis man kan få sådan en aftale i stand, men vi står som sagt meget tvivlende over for det.

I bemærkningerne vedrørende de administrative og økonomiske konsekvenser af forslaget står der:

»Såfremt amtskommuner og kommuner ikke opfylder pligten, vil forslaget medføre en øget arbejdsbelastning i Undervisningsministeriet. Belastningens omfang vil afhænge af, i hvilken udstrækning amtskommuner og kommuner frivilligt vil efterleve deres forpligtelse.«

Det er altså en aftale, der er indgået i enighed. Og så stiller regeringen sig tvivlende over for, om man nu også frivilligt vil efterleve den aftale, der er indgået! Undskyld, at jeg spørger, men jeg synes, det er den omvendte verden, og jeg forstår ikke rigtig sammenhængen i disse bemærkninger til lovforslaget. Så dem vil jeg gerne have at ministeren uddyber lidt, så vi ikke om kort tid står her og kan se, at det er et spil for galleriet, og at der absolut ikke har været enighed. Jeg mener selvfølgelig også, at vi skal have udtalelser fra de pågældende parter, inden vi kan færdigbehandle sådan et forslag i udvalget.

Der har været mange problemer fremme i denne debat. Bl.a. har arbejdsministeren været fremme med, at man måske kunne ansætte nogle af de flygtninge fra det tidligere Jugosla-

vien, der er sygeplejersker, til at afhjælpe mangelen på hospitalerne. Jeg har så senere fået at vide af sundhedsministeren, at det ikke kan lade sig gøre, at det kræver en autorisation, og at han ikke er enig med arbejdsministeren i, at de bare kan ansættes på de danske sygehuse, men mener, at det – hvis det endelig skulle kunne lade sig gøre – ville kræve 1-1½ års ekstrauddannelse.

Dér må jeg nok sige, at det virkelig er noget, der batter, hvis man skal til at give disse flygtninge en så stor ekstrauddannelse. Så var det bedre at give de mennesker, som skal blive inden for landets grænser, disse uddannelser, frem for dem, der forhåbentlig snart skal hjem til et roligt land.

Jeg synes, der er meget i dette forslag, der tyder på, at der ikke har været enighed om den aftale, der er indgået, og jeg er meget spændt på at høre fra ministeren, hvordan det reelt ligger, og det går jeg ud fra at vi får at vide i dag.

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg skal på Kristeligt Folkepartis vegne blot sige, at vi støtter ministerens lovforslag om at pålægge de kommunale råd at ansætte et mindsteantal elever inden for bistands-, pleje- og omsorgsområdet.

I Kristeligt Folkeparti mener vi, at i en velfærdsstat som vores må vi sikre, at netop social- og plejeområdet ikke udsættes for at blive underdimensioneret. Vi skylder vore svage borgere, at social- og sundhedssystemet altid har en standard, der svarer til et rimeligt behov, og jeg skal på vegne af Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre tilsige lovforslaget en positiv behandling under udvalgsarbejdet.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan takke ordførerne for en stort set positiv modtagelse – med det forbehold, at der er visse forhold, man gerne vil have yderligere belyst, og det skal jeg gerne medvirke til under udvalgsarbejdet.

Der er rejst spørgsmål om dette lovforslags betimelighed eller nødvendighed, og man har spurgt: Betyder det ikke, at der faktisk ikke er en aftale, eller at man ikke tror på aftalen? Dertil vil jeg sige, at der er en aftale, og at vi også tror på aftalen. Det tror jeg alle parter gør, men det er jo ingen hemmelighed, at på en